

ความคิดเห็นของประชาชนต่อการให้บริการด้านสวัสดิการสังคมเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุของเทศบาล
ตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์

The Opinion of the People towards the Social Welfare Service of the Elderly Allowance, Non
Dindeang Sub-district Municipality, Non Dindeang District, Buriram Province

ฤทธิเดช ภูจิริง (Rittidet Pooogerang)* ดร.ภักดี โพธิ์สิงห์ (Dr.Pakdee Posing)**

ดร.เสาวลักษณ์ โกศลกิตติอัมพร (Dr.Soawaluk Kosolkittiamporn)**

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็น เปรียบเทียบความคิดเห็นที่จำแนกประชาชนเป็นเพศ และหมู่บ้านที่อาศัยอยู่แตกต่างกัน และข้อเสนอแนะแนวทางพัฒนาการให้บริการด้านสวัสดิการสังคมเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุของเทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประชาชนผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุหรือตัวแทนผู้สูงอายุจากเทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 287 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิและสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม แบบมาตราส่วนประมาณค่า ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .95 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบสมมติฐานใช้การทดสอบโดยวิธี t - test (Independent Samples) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – way ANOVA), และ F -test โดยกำหนดนัยสำคัญของการทดสอบที่ระดับ .05

ผลการวิจัย พบว่า

1. ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการด้านสวัสดิการสังคมเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุของเทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก จำนวน 3 ด้าน คือ ด้านการให้บริการอย่างเพียงพอ รองลงมา คือ ด้านการให้บริการอย่างรวดเร็วทันต่อเวลา และด้านการให้บริการอย่างก้าวหน้า และมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 2 ด้าน คือ ด้านการให้บริการอย่างต่อเนื่อง และการให้บริการอย่างเท่าเทียมกัน

2. ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการด้านสวัสดิการสังคมเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุของเทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ ที่มีเพศ และหมู่บ้านที่อาศัยอยู่แตกต่างกัน โดยรวมไม่แตกต่างกัน

3. ข้อเสนอแนะของประชาชนต่อการให้บริการด้านสวัสดิการสังคมเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุของเทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ ได้แก่ ควรเพิ่มคุณภาพการให้บริการผู้สูงอายุให้เป็นที่ปรึกษาที่กำหนดไว้ ควรเร่งแก้ไขปัญหาให้ผู้สูงอายุให้รวดเร็วยิ่งขึ้นกว่าเดิม ควรเพิ่มความรวดเร็วในการให้บริการ ควรมีการแจ้งข่าวสารเกี่ยวกับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุเป็นประจำ และควรมีการสำรวจจำนวนผู้สูงอายุอย่างต่อเนื่อง

*นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

**ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ABSTRACT

The aims of the research were to study and to compare the opinion of the people classified by gender and inhabitant villages including their suggestions about the methods in developing the social welfare service of elderly allowance, Non Dindeang Sub-district Municipality, Non Dindeang District, Burirum Province. The samples were 287 elderlies or representatives in the area of Non Dindeang Sub-district Municipality. The instrument used was five rating scale questionnaire with the reliability value at .95. The statistic applied were frequency, percentage, standard deviation, t-test One way ANOWA.

The results of the study were as follows;

1. The opinion of the people towards the social welfare service of elder allowance, Non Dindeang Sub-district Municipality, Non Dindeang District, Burirum Province as overall was rated at high level. As considered by aspects, three aspects were rated at high level; the ample service, the timely service and the advanced service. Two aspects were rated at moderate level; the continuous service and the equal service.

2. The opinion of the people classified by genders and inhabitant villages towards the social welfare service of elder allowance, Non Dindeang Sub-district Municipality, Non Dindeang District, Burirum Province was not different.

3. The suggestions were as follows; the quality of service should be increased as stated in the regulation, the elderly problems should be solved faster, the information about elderly should be informed and the numbers of elderly should be checked continuously.

คำสำคัญ: ความคิดเห็น การให้บริการสวัสดิการสังคม

Key Words: The Opinion, Service, Welfare State

บทนำ

ปัจจุบันจำนวนผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทั้งในประเทศไทยและทั่วโลก ซึ่งเป็นผลมาจากความก้าวหน้าทางการแพทย์ และการสาธารณสุขทำให้อัตราการตายลดลง ส่งผลให้โครงสร้างประชากรของประเทศไทยเปลี่ยนแปลงไป อัตราส่วนของประชากรสูงอายุเป็นภาระเล็ยงคูลงขึ้น ในขณะที่จำนวนประชากรในวัยทำงานลดลง ประชากรผู้สูงอายุไทยที่มีจำนวนเพิ่มมากขึ้นอย่างรวดเร็วอย่างต่อเนื่องหากมีการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ "สังคมผู้สูงอายุ" จะทำให้สามารถพึ่งพาตนเองได้ดี และสามารถดำรงชีวิตด้วยตนเองได้อย่างมีคุณภาพและมีคุณค่า แม้ว่าจะอยู่ในวัยสุดท้ายของช่วงชีวิต ผู้สูงอายุจะเป็นกลุ่มประชากรที่เป็นพลังสำคัญของชาติ แทนที่จะเป็นภาระของครอบครัว ชุมชน และสังคมไทย (สำนักปลัดกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, 2556) จากผลการคาดประมาณประชากรของประเทศไทย พ.ศ. 2553 – 2583 สัดส่วนของประชากรวัยเด็ก และวัยแรงงานมีแนวโน้มลดลง ในขณะที่สัดส่วนของประชากรสูงอายุมิแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จากร้อยละ 13.2 ใน พ.ศ. 2553 เป็นร้อยละ 32.1 ใน พ.ศ. 2583 ในปี พ.ศ. 2560 จะเป็นปีที่สัดส่วนของประชากรวัยสูงอายุ สัดส่วนของผู้สูงอายุวัยปลายจะเพิ่มจากประมาณร้อยละ 12.7 ของประชากรสูงอายุทั้งหมดเป็นเกือบ 1 ใน 5 ของประชากรสูงอายุ (รายงานสถานการณ์ผู้สูงอายุไทย พ.ศ. 2555)

จากการให้คำนิยามขององค์การสหประชาชาติว่า ประชากรผู้สูงอายุนั้นคือ ประชากรวัยสูงอายุ 65 ปีขึ้นไป จะเพิ่มจาก 7.3 ล้านคน (ร้อยละ 11.12) ในพ.ศ. 2551 เป็น 16.0 ล้านคน (ร้อยละ 22.73 ของประชากรทั้งหมด) ใน พ.ศ. 2570 คนสูงอายุที่การศึกษาต่ำไม่ได้อยู่ในระบบประกันสังคมและไม่มีลูกหลานดูแล จะอยู่ในฐานะยากลำบาก รัฐบาลควรจะต้องเตรียมมาตรการต่างๆ รองรับ เช่น การให้การศึกษาผู้สูงอายุ

เพื่อช่วยให้พวกเขาปรับตัวได้ดีขึ้น การสร้างหลักประกันทางสังคม สวัสดิการสังคม การจัดการบริการต่างๆ ให้สอดคล้องกับโครงสร้างของประชากรที่เปลี่ยนไป (วิทยากร, 2551) รัฐบาลได้ตระหนักถึงปัญหาของผู้สูงอายุที่อยู่ในชุมชน จึงได้จัดรูปแบบของการช่วยเหลือผู้สูงอายุเพื่อให้สามารถดำรงชีพอยู่ในชุมชนแทนการเข้ามาอยู่ในสถานสงเคราะห์ของรัฐ คือการจัดเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพสำหรับผู้สูงอายุ ซึ่งได้ดำเนินการมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536 ในระยะแรกอยู่ในความรับผิดชอบของกรมการประชาสงเคราะห์ และในปัจจุบัน คือ กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ ต่อมาในปี 2544 รัฐบาลมีนโยบายกระจายอำนาจการปกครองสู่ท้องถิ่นและได้กำหนดแผนปฏิบัติการกำหนดขึ้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในปี พ.ศ. 2546 จึงมีการถ่ายโอนภารกิจเบี้ยยังชีพให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ดำเนินการ ในระยะแรกให้อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น (กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, 2552)

นับตั้งแต่ พ.ศ. 2544 กรมประชาสงเคราะห์ได้เริ่มดำเนินการถ่ายโอนภารกิจของเบี้ยยังชีพมาให้กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น โดยให้เป็นไปตามระเบียบกรมประชาสงเคราะห์ว่าด้วยการจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพผู้สูงอายุ พ.ศ. 2543 และจากมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 29 พฤษภาคม 2544 และวันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2545 ได้มีการอนุมัติเปลี่ยนแปลงการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุเป็นราย 6 เดือน เป็น 2 งวดๆ ละ 1,800 บาท รวมเป็นเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุทั้งปี เป็นเงิน 3,600 บาท (คณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานผู้สูงอายุแห่งชาติ, 2545) และในปี พ.ศ. 2546 งบประมาณเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุถูกโอนไปอยู่ที่กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย เป็นผู้ดำเนินการแทนสำนักงานสังคมและสวัสดิการจังหวัดตามพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. 2546 ได้กำหนดสิทธิของผู้สูงอายุ ในเรื่องการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพตามความจำเป็นอย่าง

ทั่วถึงและเป็นธรรม (กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น, 2549) แต่เงินเบี้ยยังชีพที่กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นได้จัดสรรงบประมาณให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้นทุกๆ ปี แต่ก็ยังไม่เพียงพอต่อจำนวนผู้สูงอายุที่ยากไร้ จึงมีการออกระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ่ายเงินสงเคราะห์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพ.ศ. 2548 เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของผู้สูงอายุที่ยากไร้ โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถตั้งงบประมาณสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุได้ตามสถานะการคลัง โดยระเบียบฉบับนี้ได้กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อทำหน้าที่เป็นกลไกในระดับพื้นที่ในการจัดทำทะเบียนตรวจสอบคุณสมบัติผู้สูงอายุ พิจารณาให้ความเห็นชอบจนถึงการจ่ายเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพให้แก่ผู้สูงอายุเป็นรายเดือน ซึ่งกระบวนการต่างๆ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ดำเนินการทั้งหมด (กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, 2552)

ปัจจุบัน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีแนวทางการปฏิบัติในการจ่ายเงินตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2552 ซึ่งเป็นการดำเนินงานเพื่อรองรับนโยบายรัฐบาลและเพื่อใช้ดำเนินการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุให้ได้รับความสะดวกในการรับเงินและสามารถตรวจสอบสถานภาพมีชีวิตของผู้รับเงินได้ รวมถึงมีวัตถุประสงค์ให้ผู้ที่ได้รับสิทธินำไปใช้ประโยชน์และนำเงินไปดำรงชีพในชีวิตประจำวันได้ โดยงบประมาณสำหรับการจัดสรรเป็นเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุนั้นเป็นการจัดสรรงบประมาณจากรัฐบาลที่จัดสรรงบประมาณให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในลักษณะของเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ สำหรับสนับสนุนเป็นเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุโดยเฉพาะ ไม่ต้องตราเป็นเทศบัญญัติหรือข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายรับรองทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีงบประมาณเพียงพอสำหรับการเบิกจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุตามที่

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรายงานขอรับจัดสรรงบประมาณจากกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นและการจ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ นับตั้งแต่เดือนตุลาคม 2554 เป็นต้นมา การจ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องจ่ายในอัตราแบบขั้นบันไดตามช่วงอายุของผู้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ซึ่งเป็นเป็นมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 18 ตุลาคม 2554 (กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น, 2557)

เทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีอำนาจตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 และแก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 12 พ.ศ. 2546 รวมถึงต้องปฏิบัติภารกิจที่ได้รับการถ่ายโอนจากราชการส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 และหนึ่งในการกิจที่ได้รับการถ่ายโอนอำนาจหน้าที่ คือ การดำเนินงานด้านสวัสดิการสังคม เกี่ยวกับการจ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ สำหรับผู้สูงอายุที่มีสิทธิได้รับการเงินสนับสนุนเพื่อการยังชีพจำนวน 1,010 คน การดำเนินงานด้านสวัสดิการสังคมสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ของเทศบาลตำบลโนนดินแดง ยังคงมีปัญหาในการดำเนินงานด้านสวัสดิการสังคมสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ทั้งนี้เนื่องจากจำนวนของบุคลากร ความรู้ความเข้าใจของบุคลากร ตลอดจนระบบการดำเนินงานเกี่ยวกับการจัดสวัสดิการสังคมเบี้ยยังชีพ รวมถึงแนวโน้มของจำนวนผู้สูงอายุเพิ่มขึ้น และอายุยืนยาวมากขึ้น เมื่อเทียบกับอดีตที่ผ่านมา ทั้งนี้ อาจมาจากการสาธารณสุขที่เจริญขึ้น ประชาชนเข้าถึงแหล่งของข้อมูลสาธารณสุขได้รวดเร็วขึ้น การคมนาคมสะดวกแก่การเคลื่อนย้ายผู้ป่วยรวดเร็วขึ้น จึงมีกลุ่มผู้สูงอายุเพิ่มมากขึ้น (เทศบาลตำบลโนนดินแดง, 2557)

จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในกองสวัสดิการสังคม เทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์

จึงมีความสนใจที่จะศึกษาความพึงพอใจของประชาชนต่อการจัดสวัสดิการสังคมเกี่ยวกับการจ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุของเทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ ว่ามีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานด้านการจ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุอยู่ในระดับใด และมีข้อเสนอแนะต่อการดำเนินงานด้านการจ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุอย่างไร โดยจำแนกประชาชนตามเพศ และหมู่บ้านที่อยู่อาศัย เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยมาใช้ในการพัฒนาแก้ไข ปรับปรุงการดำเนินงานด้านการจัดสวัสดิการสังคมเกี่ยวกับการจ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุของเทศบาลตำบลโนนดินแดงให้ดีขึ้น ตรงตามวัตถุประสงค์ของการจัดสวัสดิการสังคมต่อไป

สมมติฐานการวิจัย

1. ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการให้บริการด้านสวัสดิการสังคมเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุของเทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ อยู่ในระดับมาก
2. ประชาชนที่มีเพศ และหมู่บ้านที่อาศัยอยู่ต่างกัน มีคิดเห็นต่อการให้บริการสวัสดิการสังคมด้านเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุของเทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ แตกต่างกัน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการด้านสวัสดิการสังคมเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุของเทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์
2. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการด้านสวัสดิการสังคมเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุของเทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ จำแนกประชาชนเป็น เพศ และหมู่บ้านที่อาศัยอยู่
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะการให้บริการด้านสวัสดิการสังคมเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุของเทศบาล

ตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์

วิธีการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประชาชนผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุหรือตัวแทนผู้สูงอายุที่ได้เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุจากเทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 1,010 คน (เทศบาลตำบลโนนดินแดง, 2557)

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประชาชนผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุหรือตัวแทนผู้สูงอายุที่ได้เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุจากเทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 287 คน ได้จากการคำนวณโดยใช้สูตรของ (Yamane Taro, 1973)

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ลักษณะของเครื่องมือ การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถาม (Questionnaires) ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นจากแนวคิดเกี่ยวกับสวัสดิการสังคมด้านเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ แบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามปลายปิด เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ และหมู่บ้านที่อาศัยอยู่

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามปลายปิด เกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนต่อการให้บริการสวัสดิการสังคมด้านเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุของเทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ แบบมาตราส่วนประมาณค่าของลิเคิร์ต (Likert's Rating Scale) บุญชม, 2545) มี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับข้อเสนอแนะการให้บริการด้านสวัสดิการสังคมเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุของเทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์

3.2 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับแนวทางการให้บริการสวัสดิการสังคมด้านเบี้ยยังชีพ

ผู้สูงอายุ และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กำหนดขอบข่ายของคำถามเพื่อให้สอดคล้องครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อให้ทราบถึงระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการให้บริการด้านสวัสดิการสังคมเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุของเทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ แล้วนำข้อมูลดังกล่าวมาสร้างแบบสอบถาม ฉบับร่าง และนำแบบสอบถามฉบับร่างเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง และพิจารณาให้ข้อเสนอแนะ และนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยง ตรงของเนื้อหา เพื่อให้ถูกต้องตามหลักวิชาการและเพื่อความสมบูรณ์ของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ของการศึกษาโดยวิธีการ IOC (Index Of Item - Objective Congruence) (สม นี ก, 2544)

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ในการวิจัยผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้คอมพิวเตอร์ โปรแกรมสำเร็จรูป โดยทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

4.1 นำแบบสอบถามที่รวบรวมได้ มาตรวจสอบความสมบูรณ์และถูกต้อง นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์ลงรหัสตามแบบการลงรหัส (Coding Form)

4.2 นำแบบสอบถามที่ลงรหัสแล้วให้คะแนนแต่ละข้อ ตามวิธีการของ ลิเคิร์ต (Likert Scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยให้คะแนนดังนี้ (บุญชม, 2543)

4.3 นำแบบสอบถามที่ลงคะแนนเรียบร้อยแล้ว กำหนดเกณฑ์การให้ความหมายค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean) นำแบบสอบถามที่ลงคะแนนเรียบร้อยแล้ว กำหนดเกณฑ์การให้ความหมายค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean) ดังนี้ (รังสรรค์, 2551)

คะแนนเฉลี่ย 4.21-5.00 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.41-4.20 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.61-3.40 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.81-2.60 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.80 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ โดยใช้วิธีหาความเชื่อมั่นใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)

5.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ การแจกแจงความถี่ (Frequency) และ ค่าร้อยละ (Percentage)

5.3 การวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นต่อการให้บริการสวัสดิการสังคมด้านเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุของเทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

5.4 สถิติทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบความแตกต่างความของความพึงพอใจต่อการให้บริการสวัสดิการสังคมด้านเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุของเทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ ตัวแปรเพศ ใช้ *t-test* (Independent Samples) และ ตัวแปร หมู่บ้าน ที่อาศัยอยู่ ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวน ทางเดียว (One - way ANOVA) โดยกำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และกรณีพบความแตกต่างผู้ศึกษาจะดำเนินการทดสอบรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe) (ศุภวัฒน์กร, 2550; พิรสิทธิ์, 2550)

5.5 การวิเคราะห์ข้อมูลข้อเสนอแนะ จะใช้วิธีการแจกแจงความถี่ (Frequency Distribution) และ พรรณนาความ

ผลการวิจัย

จากการวิจัย ความคิดเห็นของประชาชนต่อการให้บริการด้านสวัสดิการสังคมเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุของเทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ สรุปผลการวิจัย ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง และอาศัยอยู่ในหมู่ที่ 5 ตำบลโนนดินแดง

2. ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการด้านสวัสดิการสังคมเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุของเทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก จำนวน 3 ด้าน คือด้านการให้บริการอย่างเพียงพอ รองลงมา คือ ด้านการให้บริการอย่างรวดเร็วทันต่อเวลา และด้านการให้บริการอย่างก้าวหน้า และมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 2 ด้าน คือ ด้านการให้บริการอย่างต่อเนื่อง และการให้บริการอย่างเท่าเทียมกันดังตารางที่ 1 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการให้บริการด้านสวัสดิการสังคมเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุของเทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์โดยรวม และจำแนกเป็นรายด้าน

(n = 287)

ความคิดเห็นของประชาชนต่อการให้บริการด้านสวัสดิการสังคมเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุของเทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ด้านการให้บริการอย่างเท่าเทียมกัน	3.37	0.62	ปานกลาง
2. ด้านการให้บริการอย่างรวดเร็วทันต่อเวลา	3.44	0.61	มาก
3. ด้านการให้บริการอย่างเพียงพอ	3.64	0.57	มาก
4. ด้านการให้บริการอย่างต่อเนื่อง	3.39	0.66	ปานกลาง
5. ด้านการให้บริการอย่างก้าวหน้า	3.42	0.66	มาก
รวม	3.45	0.52	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อการให้บริการด้านสวัสดิการสังคมเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุของเทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.45) เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก จำนวน 3 ด้าน คือ ด้านการให้บริการอย่างเพียงพอ ($\bar{X}$ = 3.64) รองลงมา คือ ด้านการให้บริการอย่างรวดเร็วทันต่อเวลา ($\bar{X}$ = 3.44) และด้านการให้บริการอย่างก้าวหน้า ($\bar{X}$ = 3.42) และมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 2 ด้าน คือ ด้านการให้บริการอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X}$ = 3.39) และการให้บริการอย่างเท่าเทียมกัน ($\bar{X}$ = 3.37)

3. ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการด้านสวัสดิการสังคมเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุของเทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ ที่มีเพศ และหมู่บ้านที่อาศัยอยู่แตกต่างกัน พบว่า

3.1 ประชาชนที่มีเพศแตกต่างกัน โดยรวมและจำแนกเป็นรายด้านมีความคิดเห็น ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของ

ประชาชนต่อการให้บริการด้านสวัสดิการสังคมเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุของเทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ ของประชาชนที่มี เพศ แตกต่างกัน

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการให้บริการด้านสวัสดิการสังคมเบี่ยงชีฟผู้สูงอายุของเทศบาลตำบล โนนดินแดง อำเภอ โนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ ของประชาชนที่มี เพศแตกต่างกัน พบว่า โดยรวมและรายด้านมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

โดยวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของประชาชนต่อการให้บริการด้านสวัสดิการสังคมเบี่ยงชีฟผู้สูงอายุของเทศบาลตำบล โนนดินแดง อำเภอ โนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ ที่มีหมู่บ้านที่อาศัยอยู่แตกต่างกัน

(n = 287)

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	sig
ระหว่าง	4.991	11	.454	1.698	.07
กลุ่มภายในกลุ่ม	73.484	275	.267		
รวม	78.475	286			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2 ประชาชนที่มีหมู่บ้านที่อาศัยอยู่แตกต่างกัน โดยรวมมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการให้บริการอย่างเท่าเทียมกัน ด้านการให้บริการอย่างต่อเนื่อง มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านการให้บริการอย่างรวดเร็วทันต่อเวลา ด้านการให้บริการเพียงพอ และด้านการให้บริการอย่างก้าวหน้า มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ข้อเสนอแนะของประชาชนต่อการให้บริการด้านสวัสดิการสังคมเบี่ยงชีฟผู้สูงอายุของเทศบาลตำบล โนนดินแดง อำเภอ โนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ ได้แก่ ควรเพิ่มคุณภาพการให้บริการผู้สูงอายุให้เป็นไปตามที่ระเบียบกำหนดไว้ ควรจัดให้มีการ

ความคิดเห็นของประชาชนต่อการให้บริการด้านสวัสดิการสังคมเบี่ยงชีฟผู้สูงอายุของเทศบาลตำบล โนนดินแดง อำเภอ โนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์	เพศ				t	sig
	เพศชาย (n=123)		เพศหญิง (n=164)			
	$\bar{X}$	S. D	$\bar{X}$	S. D		
1. ด้านการให้บริการอย่างเท่าเทียมกัน	3.38	0.60	3.36	0.64	-.256	.79
2. ด้านการให้บริการอย่างรวดเร็วทันต่อเวลา	3.41	0.61	3.38	0.69	-.398	.69
3. ด้านการให้บริการอย่างเพียงพอ	3.42	0.62	3.43	0.69	.153	.87
4. ด้านการให้บริการอย่างต่อเนื่อง	3.41	0.61	3.38	0.69	-.398	.69
5. ด้านการให้บริการอย่างก้าวหน้า	3.42	0.62	3.43	0.69	.153	.87
รวม	3.45	0.50	3.46	0.53	.088	.93

บริการผู้สูงอายุในทุกหมู่บ้านอย่างเท่าเทียมกันภายใต้มาตรฐานเดียวกัน เทศบาลควรเร่งแก้ไขปัญหให้กับผู้สูงอายุให้มีความรวดเร็วมากยิ่งขึ้นกว่าเดิม เทศบาลมีเพิ่มเจ้าหน้าที่ไว้บริการผู้สูงอายุให้มากขึ้นเทศบาลควรเพิ่มความรวดเร็วในการให้บริการ เทศบาลควรจัดให้มีน้ำดื่มไว้บริการผู้สูงอายุที่มาติดต่อราชการ เทศบาลควรมีการแจ้งข่าวสารเกี่ยวกับเบี่ยงชีฟผู้สูงอายุอย่างเป็นประจำ เทศบาลควรมีการติดตามช่วยเหลือแก้ไขปัญหาให้ผู้สูงอายุอย่างต่อเนื่อง และเทศบาลควรเพิ่มเวลาในการให้บริการนอกเวลาราชการ เทศบาลควรมีการสำรวจจำนวนผู้สูงอายุอย่างต่อเนื่อง และเทศบาลควรปรับปรุงข้อมูลผู้สูงอายุให้ถูกต้องและเป็นปัจจุบัน

อภิปรายผล

ผลจากการวิจัยความคิดเห็นของประชาชนต่อการให้บริการด้านสวัสดิการสังคมเบี่ยงชีฟผู้สูงอายุของเทศบาลตำบล โนนดินแดง อำเภอ โนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ ผู้วิจัยได้นำมาอภิปรายผล ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการด้านสวัสดิการสังคมเบี่ยงชีฟผู้สูงอายุ

ของเทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ อยู่ในระดับมากผลการวิจัย พบว่า ความพึงพอใจ ของประชาชนต่อการให้บริการด้านสวัสดิการสังคมเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุของเทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ อยู่ในระดับมาก ผลการวิจัยที่พบเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับ จูริพร เหล่าทองสาร (2553) ศึกษาความพึงพอใจของผู้สูงอายุที่มีต่อการให้บริการการจ่ายเบี้ยยังชีพขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองเหล็ก อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ผลการศึกษาพบว่า ระดับความพึงพอใจของผู้สูงอายุที่มีต่อการให้บริการการจ่ายเบี้ยยังชีพขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองเหล็ก อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ ได้ให้บริการสวัสดิการสังคมด้านเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ โดยมีการจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ รวมถึงสถานที่ที่เหมาะสมมีจำนวนที่เพียงพอไว้บริการประชาชน โดยยึดประโยชน์ของผู้สูงอายุเป็นหลักในการให้บริการ อีกทั้ง การดำเนินการให้บริการจ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุให้กับผู้สูงอายุได้ทันต่อเวลาที่กำหนดไว้อย่างเป็นประจำและต่อเนื่อง สามารถช่วยให้ผู้สูงอายุนำเงินเบี้ยยังชีพที่ได้รับไปใช้จ่ายได้ตามความจำเป็นเร่งด่วนได้ จึงทำให้ผู้รับบริการได้มีความสะดวกและรู้สิทธิพึงพอใจต่อการให้บริการของเทศบาล นอกจากนี้เทศบาลยังมีการเพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการผู้มีสิทธิรับเงินเบี้ยยังชีพอยู่ตลอดเวลา รวมถึงมีการประสานงานการติดต่อประชาสัมพันธ์การบริการที่เทศบาลจัดขึ้นให้ประชาชนได้รับทราบอยู่เป็นประจำ แต่ที่ยังไม่มากที่สุดอาจเป็นเพราะยังมีด้านการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนผู้มีสิทธิรับเบี้ยยังชีพที่ประชาชนเห็นว่าเทศบาลยังไม่มีเปิดเผยข้อมูลให้ประชาชนได้รับรู้รวมถึงการสำรวจข้อมูลจำนวนผู้รับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุที่ยังไม่เป็นประจำและเป็นไปอย่างไม่สม่ำเสมอ จากเหตุผลดังกล่าวนี้จึงทำให้ผลการวิจัยอยู่ในระดับมาก

สมมติฐานที่ 2 ประชาชนที่มีเพศ และหมู่บ้านที่อาศัยอยู่ต่างกัน มีคิดเห็นต่อการให้บริการสวัสดิการสังคมด้านเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุของเทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ แตกต่างกัน

1. ผลการวิจัย พบว่า ผู้ประชาชน ที่มีเพศแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการให้บริการสวัสดิการสังคมด้านเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุของเทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ โดยรวมไม่แตกต่างกัน ผลการวิจัยที่พบไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

ผลการวิจัยสอดคล้องกับ นิติประภา, 2550 ได้ศึกษาการประเมินผลโครงการกองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุในหมู่บ้านและชุมชนเมือง (เบี้ยยังชีพ) กรณีศึกษา : องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภออุ้มทอง จังหวัดสุพรรณบุรี ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนในเทศบาลตำบลโนนดินแดง มีความพึงพอใจในในการประเมิน ในด้านผู้สูงอายุที่มีเพศแตกต่างกัน มีความต้องการด้านสวัสดิการไม่แตกต่างกัน เพราะว่ามีการบริหารจัดการขององค์กรที่ดี มีการเอาใจใส่เรื่องของการให้บริการประชาชน โดยไม่มีการเลือกปฏิบัติหรือแบ่งแยกกลุ่ม จึงส่งผลให้ประชาชน จำแนกตามเพศ มีความพึงพอใจไม่แตกต่างกัน

2. ผลการวิจัย พบว่า ผู้ประชาชน ที่มีหมู่บ้านที่อาศัยอยู่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการให้บริการสวัสดิการสังคมด้านเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุของเทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ โดยรวมไม่แตกต่างกัน ผลการวิจัยที่พบไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

สอดคล้องกับผลการวิจัย นิติประภา (2550) ได้ศึกษาการประเมินผลโครงการกองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุในหมู่บ้านและชุมชนเมือง (เบี้ยยังชีพ) กรณีศึกษา : องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภออุ้มทอง จังหวัดสุพรรณบุรี พบว่า ผู้สูงอายุที่มีหมู่บ้านที่อาศัยอยู่ แตกต่างกัน มีความต้องการสวัสดิการสังคมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เป็น

เพราะการบริหารจัดการที่ดีขององค์การบริหารส่วนตำบล ที่มองเห็นความสำคัญของผู้สูงอายุในหมู่บ้าน และการให้บริการเป็นไปตามระเบียบตามกฎหมาย กำหนดอย่างเท่าเทียมกันทุกหมู่บ้าน สอดคล้องกับ ศิริกร (2553) ศึกษา ความพึงพอใจเกี่ยวกับการจัดสวัสดิการการเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพของผู้สูงอายุองค์การบริหารส่วนตำบลสะอาดสมบูรณ์อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ผลการศึกษาพบว่า ระดับความพึงพอใจเกี่ยวกับการจัดสวัสดิการการเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพของผู้สูงอายุองค์การบริหารส่วนตำบลสะอาดสมบูรณ์อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด จำแนกตามหมู่บ้าน พบว่าอยู่ในระดับมากทุกหมู่บ้าน

ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการให้บริการสวัสดิการสังคมด้านเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุของเทศบาลตำบลโนนดินแดงเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนดและมีการให้บริการในลักษณะเดียวกันทั้งตำบล ไม่มีการเลือกปฏิบัติต่อผู้สูงอายุ การให้บริการเป็นไปตามระเบียบตามกฎหมายกำหนดอย่างเท่าเทียมกันทุกหมู่บ้าน เทศบาลมีการประชาสัมพันธ์ข่าวสารเกี่ยวกับการจ่ายเบี้ยยังชีพให้กับผู้มีสิทธิได้รับทราบข้อมูลอย่างเป็นประจำ อีกทั้งเทศบาลยังมีการให้ความช่วยเหลือแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุอย่างต่อเนื่อง โดยไม่มีการแบ่งแยกว่าผู้สูงอายุเป็นประชาชนที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านใด

จากเหตุผลดังกล่าวมาน่าจะเป็นเหตุผลที่ทำให้ประชาชนผู้มีสิทธิรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุที่มีหมู่บ้านอาศัยอยู่แตกต่างกันมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, สำนักปลัด. สถานการณ์ประชากรสูงอายุไทยปี 2554. กรุงเทพฯ : สำนักปลัด กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงและความมั่นคงของมนุษย์; 2556.
การพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, กระทรวง.

โครงการประเมินผลการจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพสำหรับผู้สูง. กรุงเทพฯ : บางกอก บล็อก; 2547.
_____. โครงการประเมินผลการจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพสำหรับผู้สูง. กรุงเทพฯ : กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์; 2552.
คณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานผู้สูงอายุแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี. แผนผู้สูงอายุแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2545 – พ.ศ. 2546). 2545. กรุงเทพฯ : อรุณสภาคทวารวดี; 2545.
จूरिพร เหล่าทองสาร. ความพึงพอใจของผู้สูงอายุที่มีต่อการให้บริการการจ่ายเบี้ยยังชีพขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองเม็ก อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม. [การค้นคว้าอิสระปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต]. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม; 2553.
เทศบาลตำบลโนนดินแดง. “รายงานผลการดำเนินงาน ,” วารสารเทศบาลตำบลโนนดินแดง. ปีที่ 7 : 3 – 23; เมษายน – มิถุนายน. 2557.
นลินี โล่ชิงชัยฤทธิ์. การประเมินผลการดำเนินงานสวัสดิการสังคมด้านเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ : กรณีศึกษา เทศบาลนครเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่. [การค้นคว้าอิสระปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต].เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่; 2549.
นิตประภา แก้วกระจ่าง. การประเมินผลโครงการกองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุในหมู่บ้านและชุมชนเมือง (เบี้ยยังชีพ) : กรณีศึกษา องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภออุ้มทอง จังหวัดสุพรรณบุรี. [รายงานการศึกษาอิสระปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต].ขอนแก่น :มหาวิทยาลัยขอนแก่น; 2550.

- บุญชม ศรีสะอาด. การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 7.
กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น; 2545.
- วิทยากร เชียงกุล. สภาวะการศึกษาไทยปี 2550/2551
ปัญหาความเสมอภาค และคุณภาพของการ
ศึกษาไทย. กรุงเทพฯ : สำนักงานเลขาธิการ
สภาการศึกษาไทย; 2551.
- ศิริกร ไชยชนะ. ความพึงพอใจเกี่ยวกับการจัด
สวัสดิการเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพของ
ผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบลสะอาด
สมบูรณ์ อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด. ร.ม.
มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏ
มหาสารคาม, 2553.
- ศุภวัฒน์กร วงศ์ธนวุธ และพีรสิทธิ์. คำนวนศิลป์สถิติ
พื้นฐานเพื่องานวิจัยท้องถิ่น. กรุงเทพฯ :
เอ็กซ์เปอร์เน็ท; 2550.
- สมนึก แสงเขียว. การจัดสวัสดิการสังคมของรัฐ
เกี่ยวกับผู้สูงอายุ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
รามคำแหง; 2544.
- Yamane, Taro. Statistics an Introductory Analysis.
3rd ed. New York : Harper & Row; 1973.